

Treća nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2014.

Kristina Gavran

KORUPTIVITIS U MIŠOGRADU

LIKIVI:

PRIPOVJEDAČ

MALI PARMEZAN

EDAMAC

GLASNIK

FETA

GOUDA

SAVJETNIK CAMEMBERT

DOKTOR EMENTALER

PLEMENITA GORGONZOLA

LEO

QUARK, Goudin muž

RADNIK 1

RADNIK 2

RADNIK 3

1.

PRIPOVJEDAČ: Počet ćemo od sredine priče, jer na sredini su priče najzanimljivije. Na sredini priče vuk je pojeo Crvenkapu, vještica je otrovala Snjeguljicu i na sredini priče Pepeljugi je ispala staklena cipelica na balu. Jednostavno, sredina svake priče je najzanimljivija. A na sredini ove priče, iako joj je naslov „Koruptivitis u Mišogradu“, nalazimo se u šumi, daleko od Mišograda i njegovih čudnih stanovnika. Djed Edamac i njegov unuk Mali Parmezan pobjegli su glavom bez obzira iz Mišograda. Kao u svakoj priči, na njenoj sredini, dogodilo se nešto strašno; ne, nije se pojavio vuk, ni vještica, ni čarobna vila... Ništa od toga. U gradu se pojavila epidemija koruptivitisa!

(Na scenu izlazi stari miš Edamac u pratnji svog unuka Malog Parmezana. Edamac se oslanja o štap, a Parmezan nosi štap sa svežnjem na ramenu.)

EDAMAC: Tako, tu ćemo se malo odmoriti. Na zelenu travu možemo sjesti i izuti cipele, promigoljiti nožnim prstima, protrljati umorna koljena. Dosta smo hodali.

MALI PARMEZAN: Pogledaj, s ovog brda još se vidi Mišograd. Eno, tamo je toranj, dvorac kraljice Mozzarelle. I kraj njega... Kao da se nešto gradi.

EDAMAC: Rekao sam ti da ne gledaš. Zaboravi i Mišograd i sir i sve sirne delicije.

MALI PARMEZAN: Ali djede, kako da zaboravim? Otkako sam se rodio, živim u Mišogradu.

EDAMAC: Sad ćeš živjeti negdje drugdje i gotovo!

MALI PARMEZAN: Gdje drugdje? Rekao si mi da spakiram ovo malo sira i bez ikakvog me objašnjenja odveo na put.

EDAMAC: Vjeruj mi, to je sve za tvoje dobro.

MALI PARMEZAN: Kad ćemo se vratiti? Meni je ovdje dosadno.

EDAMAC: Nikad se nećemo vratiti.

MALI PARMEZAN: Kako misliš nikad?

EDAMAC: Tako kako sam rekao. Nemaš više što raditi u Mišogradu.

MALI PARMEZAN: A moji mama, tata, moji prijatelji i moja učiteljica?

EDAMAC: Oni su svi zaraženi.

MALI PARMEZAN: Zaraženi?

EDAMAC: Šššš. Neke stvari još ne možeš razumjeti. To su teme za odrasle. Spavaj.

MALI PARMEZAN: Uvijek kad dođemo do tih tvojih tema za odrasle, kažeš da moram spavati. A meni se uopće na spava.

EDAMAC: Zatvori oči pa će ti se spavati.

MALI PARMEZAN: Dobro. Ako zatvorim oči, što ću za to dobiti?

EDAMAC: Dobit ćeš frišku figu, eto što ćeš dobiti! (*Za sebe.*) U zadnji čas sam ga odveo.

(Mali Parmezan ljutito okreće djedu leđa. Edamac s tugom gleda prema sirnom gradu.)

EDAMAC: E moj Mišograde... Kako su bile lijepije tvoje sirne kule, na svakoj kući po jedna. Trgovine prepune sirnih delicija, mali miševi trčkaraju uokolo i grickaju sirne štapiće, miševi marljivo rade na pripravljanju sirnih kolutova. Od sirnih cigli grade se kuće za nove obitelji, primamljiv miris širi se iz dimnjaka....

PRIPOVJEDAČ: ...Tako vam to krene kad stari Edamac počne govoriti o slavnoj mišogradskoj prošlosti. Nije to baš sve tako bilo. A kako je bilo? Ma, vi sad ništa ne shvaćate. Ne mogu se priče pričati od sredine. Oh, čini se da ćemo ipak morati od početka. A baš sam se nadao da ću si malo poštedjeti grlo. Težak je život nas pripovjedača. Pričamo, pričamo, a onda nas samo izguraju sa scene. Prije nekoliko mjeseci....

2.

(Pripovjedača prekine zvuk trube, izguraju ga sa scene. Ljudi okupljeni na glavnom trgu u Mišogradu. Glasnik čita proglas.)

GLASNIK: Čujte i počujte, daje se na znanje i ravnanje svekolikom mišjem pučanstvu, da je kraljica Mozzarella odlučila pripremiti sirnu proslavu kakvu mišji svijet još nije vidio! Na proslavu će biti pozvani dostojanstvenici i veleposlanici iz susjednih pokrajina. Kako bi slavlje bilo što svečanije, kraljica je odlučila na zabavi poslužiti najbolji sir iz Mišograda. Stoga vas sve poziva da se prijavite sa svojim sirnim delicijama.

(Odobranje mnoštva.)

FETA: Što to moje mišje uši čuju? Pa to je novost baš za mene! Ako kraljica

priprema proslavu, znači da će joj trebati mnogo, mnogo sira. A mnogo, mnogo sira će i mnogo, mnogo koštati. Divotica!

GOUDA: Tako mi sira i vrhnja, ovakva prilika se ne propušta! Kad bi kraljica izabrala moje svježije pripremljene sireve, mogla bih... Ma mogla bih sve!

RADNIK 1: Sirno natjecanje, što još neće izmisliti! Kao da postoji najbolji sir.

RADNIK 2: Naravno da postoji! Zna se da je kraljica svih sireva mozzarella.

RADNIK 3: Gluposti, to je za one mišje čudake što jedu po domjencima, malene sirne komadiće na štapićima. Ja uzmem cijeli kolut i glođem. I tako mi je svejedno koje je vrste. Glavno da ga ima!

RADNIK 2: Vidi se da si pravi seljak! Nemaš nikakve manire.

RADNIK 1: No, no, nemojte se svađati. Sve mi se nešto čini da nam zbog ovog sirnog natjecanja ne ginu prekovremeni.

3.

(U tvornici sira. Vlasnik tvornice viče na radnike.)

FETA: U vrstu! Jedan, dva, tri! Tako! Divotica! Sigurno ste i sami čuli...

RADNIK 1: Čuli, smo, čuli.

FETA: Da će naša kraljica Mozzarella poslužiti na dvoru najbolji sir. Kako će na proslavi biti mnogo, mnogo ljudi, trebat će i mnogo, mnogo sira. A tko može proizvesti mnogo, mnogo sira, nego tvornica Feta! Jedino naš sir se mora poslužiti na toj proslavi! I zato ćemo svi naporno raditi da ostvarimo moj cilj! Jesmo li svi za to?

(Nema odgovora.)

FETA: Pitao sam jesmo li svi za?

(Nema odgovora.)

FETA: Maca popapala jezik?

RADNIK 3: Oprostite mišji gospodine Feta, ali što mi imamo od toga?

FETA: Kako što vi imate od toga? Prodat ćemo mnogo, mnogo sira. A jednom kad

na dvoru probaju naš sir, sigurno ćemo dobiti još mnogo, mnogo novih narudžbi. I onda ćemo još mnogo više raditi. Divotica!

RADNIK 2: Da, baš divotica.

FETA: Sad kad smo svi za, na posao!

(Miševi rade.)

PRIPOVJEDAČ: Sigurno se sad pitate kakva je to priča koja počne od sredine, pa onda još kako su s pričom o vlasniku tvornice Fete i sirnoj proslavi povezani stari djed Edamac i njegov unuk Mali Parmezan, koje smo ostavili da spavaju u šumi na početku, ovaj, oprostite, na sredini priče. E pa vidite, složeno vam je to. Mali Parmezan je sin upravo ovog vlasnika tvornice Fete, a to onda znači da je djed Malog Parmezana otac istog tog Fete, koji je otac Malog Parmezana. Mišograd je malen grad, i svi su nekako povezani. Ili su rod, ili su kumovi, ili su im tete i stričevi u petom koljenu zajedno išli u vrtić, ili se već na neki drugi način poznaju.

4.

(Na vratima kraljevskog dvorca. Mišica Gouda nosi tešku košaru punu sira. Prilazi vratima na kojima stoji vratar u odori.)

GOUDA: Ja vas od nekuda poznajem.

VRATAR: I vi ste meni poznati.

GOUDA: Pa vi kod mene kupujete sir i vrhnje.

VRATAR: Je, je, kako vas ne bih znao. Dobar dan, susjeda. Stvarno imate odličan sir, za prste polizati.

GOUDA: Baš mi je drago što to kažete. Upravo se spremam u posjet kraljici Mozzarelli.

VRATAR: Kraljici?

GOUDA: Pa da. Spremila sam proizvode u košaru i evo me pred kraljevskim dvorcem. Sigurno će i kraljica lizati prste od mog sira i vrhnja.

VRATAR: Joj, susjeda, pa ne ide vam to tako. Ne možete samo tako doći do kraljice.

GOUDA: Ali Sirno Veličanstvo je raspisalo natječaj.

VRATAR: Istina, istina.

GOUDA: Pa sam ja mislila...

VRATAR: Shvaćam ja vas, ali znate, susjeda, naivno ste to zamislili. Ne ide vam to tako. Ja vam već dugo radim tu na kraljevskom dvoru. Otvaram vrata. Ne otvaraju se vrata svakome.

GOUDA: Ne?

VRATAR: Ne, ne. Morate se najaviti, morate ispuniti obrazac, morate potpisati formular, ovjeriti, pečatirati...

GOUDA: Ali... Hm... Imam rješenje! Ja si mogu i sama otvoriti vrata. Evo, odložiti ću košaru i malo ih pogurnuti.

VRATAR: Ne, ne, ne. Ne ide vam susjeda to tako. Moje je zaduženje da ovdje otvaram vrata. Pa zamislite kad bi svatko sebi otvarao vrata, pa kako bi to bilo?

GOUDA: Oh... Pa što da sada radim? Gdje da ispunim te formulare?

VRATAR: Joj susjeda, to će vam tako dugo trajati...

GOUDA: Ali meni se žuri!

VRATAR: I mislio sam da vam se žuri! Ali vidite, danas bi svi preko reda...

GOUDA (*okreće se iza sebe*): Ali samo sam ja u redu.

VRATAR: Tako je, tako. I još ste vi moja susjeda, kod koje ja svaki dan kupujem sir i vrhnje, ako shvaćate što želim reći...

GOUDA: Ne, baš i ne shvaćam.

VRATAR: Vaš je sir za prste polizati!

GOUDA: To i ja mislim!

VRATAR: Zato bi bilo baš šteta da ga kraljica ne kuša, ako shvaćate što želim reći.

GOUDA: Stvarno ne shvaćam.

VRATAR: A ja ga moram kupiti svaki dan...

GOUDA: Što hoćete reći?

VRATAR: Ku-pi-ti. A moja naknada za otvaranje vrata je vrlo mala, ako shvaćate što želim reći.

GOUDA: Ne, baš i ne shvaćam.

PRIPOVJEDAČ: I tako se to ponovilo nekoliko puta.

VRATAR: Ako shvaćate što želim reći...

GOUDA: Nikako mi nije jasno.

VRATAR: Ako me razumijete...

GOUDA: Čovječe, govorite u šiframa!

VRATAR: Nemojte se praviti naivni.

GOUDA: Doista ne razumijem zašto mi ne otvorite vrata.

VRATAR: Ruka ruku mije...

GOUDA: Što hoćete reći?

VRATAR: Ako me razumijete...

PRIPOVJEDAČ: Ali mišica Gouda ništa nije razumjela. Vjerujem da ni vi ne shvaćate o čemu se ovdje radi. Nešto je bilo čudno u Mišogradu. No, vratimo se mi na Malog Parmezana. Onoga dana kad je glasnik donio vijest o sirnom natjecanju, i Mali Parmezan je bio među okupljenim mnoštvom. Niste ga vidjeli jer je tako malen. No ja sam ga vidio i znam da je čuo vijest, te zatim sav sretan potrčao kući.

5.

(Mali Parmezan utrči u kuću.)

MALI PARMEZAN: Djede, djede! Njezino Sirno Veličanstvo kraljica Mozzarella priprema natjecanje za najbolji sir u kraljevstvu koji će se posluživati na njenoj zabavi.

EDAMAC: Oho ho, pa to su velike vijesti.

MALI PARMEZAN: A što misliš, djede, tko će pobijediti?

EDAMAC: Odakle bih ja to znao? Iako sam star, nisam ni ja kušao sve sireve u Mišogradu.

MALI PARMEZAN: Misliš da svi imaju šanse?

EDAMAC: A što kaže natječaj koji je raspisala kraljica?

MALI PARMEZAN (*zauzima važno pozu kao glasnik*): Čujte i počujte, daje se na znanje i ravnanje svekolikom mišjem pučanstvu da je kraljica Mozzarella odlučila pripremiti sirnu proslavu. Pa onda još nešto o nekim velikašima, veličinama i velikima.... I onda na kraju. ...*Kraljica je odlučila na zabavi poslužiti najbolji sir iz Mišograda. Stoga vas sve poziva da se prijavite sa svojim sirnim delicijama.*

EDAMAC: Eto, poziva sve da se prijave.

MALI PARMEZAN: A misliš li... Misliš li, djede, da se i ti i ja možemo prijaviti?

EDAMAC: Da vidimo... Spominje li se negdje u proglasu: „Na natječaj se mogu javiti svi, osim Malog Parmezana i njegovog djeda Edamca?“

MALI PARMEZAN: Ne.

EDAMAC: Eto ti onda odgovor!

MALI PARMEZAN: Jupi! Vidiš, ja sam mislio... Moj školski projekt... Sirojogurt... Dobio sam za njega peticu, a ako je učiteljica, i cijeli razred, i još pola škole... Ako su svi oni rekli da je sirojogurt odličan, onda će se sigurno svidjeti i kraljici! Ha, djede, što kažeš? Zamisli da nas kraljica Mozzarella pozove na svoj dvor?

EDAMAC: Sve je moguće, sve je moguće.

MALI PARMEZAN: Odmah ću početi raditi! Sirojogurtu trebaju tri puna dana da se stvrdne. Narezat ću ga na male ploškice, ili... U obliku krune, što kažeš? To bi se kraljici moglo svidjeti!

EDAMAC: Ja sam siguran da će kraljica biti oduševljena. Ako se sirojogurt svidio meni, sigurno će se svidjeti i kraljici Mozzarelli.

MALI PARMEZAN: Ti ćeš, djede, prvi probati moj sirojogurt.

6.

(Gospodin miš Feta sjedi za uredskim stolom u uredu svoje tvornice. Mahnito pakira darove, veže mašne i ne diže pogled.)

MALI PARMEZAN: Tata, prijavljujem se na natječaj.

FETA: Divotica.

MALI PARMEZAN: Hoćeš li probati moj sirojogurt? Stvarno je izvrstan.

FETA: Divotica.

MALI PARMEZAN: I djed kaže da je dobar.

FETA: Divotica.

MALI PARMEZAN: A ako je djedu dobar, onda će se sigurno svidjeti i kraljici Mozzarelli.

FETA: Di...

MALI PARMEZAN: Divotica! Dobro tata, jel ti mene uopće slušaš?

FETA: Radim.

MALI PARMEZAN: Pakiraš darove.

FETA: To se zove promidžba i reprezentacija.

MALI PARMEZAN: Što?

FETA: To su stvari za odrasle.

MALI PARMEZAN: Stalno te stvari za odrasle.

FETA: Gledaj, sine, ja sam ozbiljan miš. S ozbiljnom tvornicom sireva. S ozbiljnim zadacima i mnogo, mnogo ozbiljnog posla.

MALI PARMEZAN: Da, tata. Znam.

FETA: I sve to radim za tebe. Tako da ti jednoga dana možeš naslijediti ovu tvornicu, da možeš biti ozbiljan direktor, s ozbiljnom, direktorskom foteljom.

MALI PARMEZAN: Ali ja sam osmislio projekt! Sirojogurt! To je pola jogurt, pola sir, najnoviji proizvod kakav mišji svijet još nije probao.

FETA: Divotica, divotica. Sve je to baš divotica, ali još si ti mali i ništa ne razumiješ. Trošiš vrijeme na prijavu za taj natječaj, umjesto da se lijepo igraš.

MALI PARMEZAN: Ali ja imam šansu pobijediti! I onda ću biti na balu kod kraljice Mozzarelle sa svim tim velikima, i djeda Edamca ću povesti sa sobom.

FETA: Divotica, divotica, sve je to jako lijepo, ali nažalost, nemaš šanse.

MALI PARMEZAN: Djed je rekao da imam.

FETA: Djed ne zna kako stvari funkcioniraju. Ove godine pobjeđujem ja.

MALI PARMEZAN: Kako znaš?

FETA: Tako. Jer je moja tvornica sira najveća tvornica u Mišogradu.

MALI PARMEZAN: Ali natječaj je otvoren za sve.

FETA: Gledaj, Mali Parmezanu, ima jedna stara mišja poslovice „Ruka ruku mije“. Nisam to rekao ja, nego miševi puno pametniji od mene. I to vrijedi od davnina. Ti omastiš moje mišje brkove, ja omastim tvoje mišje brkove.

MALI PARMEZAN: Ništa ja to ne shvaćam.

FETA: To otprilike znači, ja dam nešto tebi, ako ti daš nešto meni. I onda smo svi nešto dobili. Usluga za uslugu.

MALI PARMEZAN: Ja tebi, ti meni.

FETA: A onaj koji ima za dati, taj može više i dobiti. Moja je tvornica sira najveća u Mišogradu...

MALI PARMEZAN: I zato ćeš ti pobijediti na sirnom natjecanju.

FETA: Nemoj biti tužan. Evo, tata ti nešto obećava, tvoj ćemo sirojogurt progurati iduće godine.

7.

EDAMAC: Mali Parmezanu, kad ću probati tvoj sirojogurt?

MALI PARMEZAN: Djede, ne budi nestrpljiv.

EDAMAC: Čuj, rekao si da je jako, jako fin.

MALI PARMEZAN: Svi bi danas preko reda. Pa dobro, možda se možemo dogovoriti.

EDAMAC: Dogovoriti?

MALI PARMEZAN: Vidim ja da bi ti htio omastiti svoj mišji brk.

EDAMAC: Rekao si da ću ja prvi probati tvoj sirojogurt.

MALI PARMEZAN: A kako ću ja omastiti *svoj* mišji brk? Znam! Možeš probati moj sirojogurt ako... Ako nagovoriš tatu da smijem gledati crtiće do deset sati. Ako ga nagovoriš, dobit ćeš moj sirojogurt.

EDAMAC: Je li tebi dobro? Malo si crven.

MALI PARMEZAN: Ti počeškaj moja leđa....

EDAMAC: Da nemaš ospice na leđima?

MALI PARMEZAN: Ti meni, ja tebi.

EDAMAC: Što to buncaš? Doktora! Doktora hitno!

(Pojavljuje se doktor Ementaler.)

DOKTOR EMENTALER: Tinu ninu, tinu ninu. Tu smo, na usluzi!

EDAMAC: Doktor Ementaler, u pravi čas! Pomognite, Malom Parmezanu nije dobro.

DOKTOR EMENTALER: Nije se valjda poskliznuo na ribež. Hahah.

(Neugodna šutnja.)

EDAMAC: Šala vam je nikakva.

DOKTOR EMENTALER: No, no, čovjek se mora malo našaliti. Da vidimo, isplazi jezik.

MALI PARMEZAN: Nije mi ništa.

DOKTOR EMENTALER: Kad ti završiš medicinu, onda ćeš i ti moći prepoznati sve mišje bolesti. Usput, da vam ispričam jedan vic.

EDAMAC: Hvala, nije nam do smijeha.

DOKTOR EMENTALER: Ovaj je kratak. Mama ostavila Perici sir za užinu, a kad je Perica vidio da se radi o ementaleru, rekao je „Mama, ali ja ne volim sir s rupama.“ A na to će njemu mama „Onda sir pojedij, a rupe ostavi.“ Hahahaha!

(Doktor Ementaler se napadno smije, Edamac i Mali Parmezan samo gledaju.)

DOKTOR EMENTALER: No dobro. Da vidimo, reci aaaa.

MALI PARMEZAN: Neću.

EDAMAC: Kakvo je to ponašanje? Plaziš jezik kad ne treba, a sad pred doktorom ne želiš?

MALI PARMEZAN: Pa dobro, učinit ću što me tražiš, samo ako... Ako mi kupiš sladoled!

(Edamac i Ementaler odskoče!)

EDAMAC: Aha! To je to.

DOKTOR EMENTALER: Nije dobro, nije dobro.

EDAMAC: Doktore, što mu je?

DOKTOR EMENTALER: Ciju, ciju... Vidim korupciju. Ovo je početni stadij koruptivitisa.

EDAMAC: Ali... Kako? Pa on je još tako mali, ne zna ni osnove matematike, ne zna ni koliko je šest plus sedam.

MALI PARMEZAN: Znam, deset!

EDAMAC: Eto vidite. Ne zna ni osnove ekonomije.

DOKTOR EMENTALER: Imam vam ja jedan vic o osnovama ekonomije. Hahahaha!

EDAMAC: Sad nije vrijeme.

DOKTOR EMENTALER: Ali kad je smiješan!

EDAMAC: Vama je do viceva! Kako je tako malen mogao dobiti koruptivitis?

DOKTOR EMENTALER: Vjerujte, prvi simptomi su tu.

EDAMAC: Strašno! Što ćemo sad?

MALI PARMEZAN: Nije mi ništa.

DOKTOR EMENTALER: U karantenu. Da se zaraza ne proširi.

MALI PARMEZAN: Ali ja moram u školu! I na treninge, i na informatičku...

DOKTOR EMENTALER: Tako vam počinje epidemija.

8.

(U kući gospođe mišice Goude. Kraj nje je muž Quark.)

GOUDA: Tako mi sira i vrhnja, ništa mi nije jasno.

QUARK: Mišice moja, samo se nemoj sekirati.

GOUDA: Kako da se ne sekiram? Spremila sam u košaru najbolji sir i najkvalitetnije vrhnje, hodala do dvorca sat vremena i onda poljubila vrata!

QUARK: Nisi valjda ljubila vrata? Pa to bi bilo upravo smiješno!

GOUDA: To se samo tako kaže.

QUARK: Dobro, dobro, šećeru moj.

GOUDA: I još po toj vrućini... Na kraju mi se sav sir ukiselio! Sad ga mogu samo baciti! A spremala sam ga za samu kraljicu.

QUARK: Nemoguće da se kraljici nije svidio?

GOUDA: Kraljicu nisam niti vidjela. Nisam nit uspjela doći do nje. Od cijeloga dvorca, vidjela sam samo vrata.

QUARK: Pa zašto nisi ušla, mišice moja?

GOUDA: Zašto? To bi i meni bilo najlogičnije, da sam samo ušla. Ali ne, tamo je stajao vratar. Sav je nešto petljao i mumljao, ništa ga nisam razumjela.

QUARK: Draga moja, pa znaš da lijepa riječ sva vrata otvara.

GOUDA: To ti se više tako ne kaže.

QUARK: A ne?

GOUDA: Tako mi sira i vrhnja, ne. Vrtar je sve nešto mumljao o umivanju ruku, ništa mi nije bilo jasno. Kakvo umivanje ruku? Pa ja sam ujutro, prije odlaska kraljici umila lice i dobro oprala ruke. Evo, pomiriši! Još i sad mirišu na lavandu.

(Quark joj pomiriše ruke.)

QUARK: Mmmmm! Šećeru moj!

GOUDA: Eto vidiš! Ruka ruku mije! On će meni da sam prljavica.

QUARK: Ali, draga, to se tako samo kaže.

GOUDA: Što se tako kaže?

QUARK: Je li vratar hvalio tvoj sir i tvoje vrhnje?

GOUDA: Jest.

QUARK: Je li govorio da te može ubaciti preko reda?

GOUDA: Ali ja sam bila jedina u redu!

QUARK: Je li govorio „Ako me razumijete?“

GOUDA: Stalno je ponavljao „Ako me shvaćate?“

QUARK: Eto, to je onda to!

GOUDA: Što je onda to?

QUARK: Trebala si mu dati nešto sira i vrhnja i stvar bi bila riješena!

GOUDA: Ali taj sir je bio za kraljicu.

QUARK: Sutra spakiraj malo više i lijepo vrataru predaj jedan paketić. Tebe neće puno koštati, a njega će obradovati. Pa da vidiš „*Sezame, otvori se!*“

9.

(Gospodin Feta hoda pretrpan darovima. Uopće se ne vidi se od silnih paketa.)

PRIPOVJEDAČ: Ovaj miš, kojemu zbog silnih darova vidite samo uši kako strše, to vam je gospodin Feta. Sjećate ga se, gospodin je vlasnik najveće tvornice sira u Mišogradu. Sjećate se kako je pakirao darove, ukrašavao ih mašnama i ceduljama dok je razgovarao sa svojim sinom Malim Parmezanom? Tu je pred vama, uvijenog brka, počeošljao dlake na ušima, naoružao se darovima i krenuo u juriš na dvorac.

FETA: Jedan za tebe, jedan za tebe, dar za svakoga, penjem se stubama.

(Vratar mu otvara vrata.)

VRATAR: Dobar dan, gospodine Feta, izvolite, uđite.

FETA: Jedan za njega, jedan za nju. Darovi za sve, penjem se, penjem.

(Dolazi do zadnjih vrata.)

FETA: Kuc kuc!

GLAS: Tko je?

FETA: Siiiiir!

GLAS: Tko?

FETA: Tvoj kum, gospodin Feta!

(Otvaraju se vrata. Na vratima stoji kraljičin savjetnik Camembert. Iza njegovih leđa su još jedna, zlatna vrata.)

CAMEMBERT: Oho! Feta, stari junače, pa to si ti!

FETA: Camembertu, prijatelju! Da se njušimo!

(Ljube se.)

CAMEMBERT: I pozdravimo repovima!

(Pozdravljaju se repovima.)

FETA: Kako je kraljica Mozzarella?

CAMEMBERT: Dobro, dobro, hvala na pitanju.

(Feta se približava zlatnim vratima.)

FETA: Tu je?

CAMEMBERT: Da, da, u svojim zlatnim odajama. Bolje da je ne ometamo.

FETA: Bolje, bolje.

CAMEMBERT: Kojim poslom?

FETA: Eto, kume, zbog onog natječaja.

CAMEMBERT: Čitavog jutra me zbog toga opsjedaju. Nemam mira ni dva sata za gablec.

FETA: Znam kako ti je.

CAMEMBERT: Rekao sam kraljici da ne radi te natječaje, samo mi se javljaju neki anonimci. Nikad čuo odakle su.

FETA: Grozno, grozno.

CAMEMBERT: Kao da kraljica nije mogla sama odabrati.

FETA: Ili tebi dati da odabereš.

CAMEMBERT: Ili meni dati da odaberem! Tako je. Ipak sam ja njezin savjetnik.

FETA: Ipak si ti njezin savjetnik.

CAMEMBERT: I ja bih lako odabrao.

FETA: I ti bi lako odabrao. Divotica!

CAMEMBERT: Samo troše papire. Koliko prijava, ma tko će to čitati?

FETA: Tko će to čitati! Ne treba umarati oči. Nego, nešto sam ja tebi donio. Evo, probni uzorci. Najskuplji sir na tržištu! Naravno, iz moje tvornice.

CAMEMBERT: Nisi trebao.

FETA: Neka, neka, neka se nađe.

CAMEMBERT: Stvarno si pravi.

FETA: Jesam, jesam. Pravi sam.

CAMEMBERT: Mmmmm... Odličan je!

FETA: Odličan, odličan. A za tu proslavu... Sigurno će trebati mnogo, mnogo sira.

CAMEMBERT: Naravno. Ipak nam dolaze dostojanstvenici i predstavnici iz svih pokrajina.

FETA: Divotica!

(Camembert pohlepno žvače sir. Feta se približava zlatnim vratima.)

FETA: Ti ćeš razgovarati s kraljicom?

CAMEMBERT: Sve za tebe, Feta, prijatelju.

FETA: Dakle, mogu to smatrati riješenim?

CAMEMBERT *(punih usta):* Riješeno, riješeno.

FETA: Divotica!

10.

(Mišica Gouda pred vratima kraljevskog dvora. Iz košare vadi pakete sira i daje ih vrataru.)

GOUDA: I ovo, i ovo, i ovo....

VRATAR: Joj, susjeda, niste trebali.

GOUDA: Neka, neka, nek se nađe. Ipak vi otvarate vrata.

VRATAR: Tako je, ipak ja otvaram vrata.

GOUDA: I ovo, i ovo, i ovo!

VRATAR: Ne bih ja uzeo, ali znate, tako vam je red na dvoru. Tako to ide, ne mogu ja biti drugačiji.

GOUDA: Shvaćam ja vas, shvaćam.

VRATAR: Razumijete me.

GOUDA: Razumijem, razumijem.

VRATAR: Ruka ruku...

GOUDA: ...Mije.

VRATAR: Da se pozdravimo repovima.

(Pozdravljaju se repovima.)

GOUDA: Da se ponjušimo.

(Ljube se.)

VRATAR: Izvolite, izvolite, susjeda, uđite.

(Gouda ulazi kroz vrata. Penje se po stubama.)

GOUDA: Jedan za tebe, jedan za tebe, dar za svakoga, penjem se stubama.

(Gouda dijeli darove.)

GOUDA: Jedan za njega, jedan za nju. Darovi za sve, penjem se, penjem.

(Gouda dolazi do zadnjih vrata.)

GOUDA: Kuc, kuc.

GLAS: Tko je?

GOUDA: Sir i vrhnje!

GLAS: Dođite poslije, sad nam je pauza za gablec.

GOUDA: Kuc, kuc.

GLAS: Stanite u red!

GOUDA *(za sebe)*: Opet sam sama u redu.

(Malo razmišlja, a onda opet udari na vrata.)

GOUDA: Kuc, kuc!

GLAS: Dobro, je l' vi mene razumijete?

GOUDA: Razumijem, razumijem. Imam nešto za vas.

(Vrata se odškrinu, Gouda vadi sir i maše njime kako bi namamila mirisom.)

GOUDA: Dođi, mišiću, dođi, dođi, proviri iz svoje rupe.

(Camembert izlazi i pohlepno hvata sir.)

CAMEMBERT: Što ste rekli?

GOUDA: Ništa, ništa. Ovo je za vas, i ovo i ovo, i ovo.

(Gouda vadi darove, a Camembert pohlepno otvara.)

CAMEMBERT: Niste trebali.

GOUDA: Neka, nek se nađe.

CAMEMBERT: Stvarno ste pravi.

GOUDA: Mora se, mora.

CAMEMBERT: Odličan sir!

GOUDA: Hvala, sama sam ga napravila. Sigurna sam da bi se i kraljici svidio.

GORGONZOLA: Mmmm... Kako je fin!

GOUDA: Kad bi ga kraljica probala...

(Gouda namjerava otvoriti zlatna vrata.)

CAMEMBERT: Kraljica je zauzeta!

GOUDA: Ali...

CAMEMBERT: Kraljica je strašno, strašno zauzeta.

GOUDA: Kako ću onda do nje?

CAMEMBERT: Možda vam ja mogu pomoći... Ako... Ako vi pomognete meni.

GOUDA: Razumije se, razumije.

CAMEMBERT: Vidite, ja sam kraljičin savjetnik, zapravo viši savjetnik Camembert, drago mi je. Ona se o svemu savjetuje sa mnom. Zapravo, ona ni o čemu ne odlučuje a da se ne savjetuje sa mnom. Ja vam dijelim takve odlične savjete, ja sam savjetnik po struci, moji savjeti su sa savjetovališnog stajališta od velike savjetničke važnosti.

GOUDA: Tako mi sira i vrhnja, pa vi ste onda čovjek kojeg trebam!

CAMEMBERT: Ja sam svačiji čovjek.

GOUDA: Vidite, kad biste vi kraljici Mozzarelli dali moj sir... I dali joj savjet da je

moj sir najbolji i da zaslužuje pobjedu na natjecanju... Onda... Ja bih vam bila jako, jako zahvalna.

CAMEMBERT: Koliko biste bili zahvalni?

GOUDA: Jako, jako.

CAMEMBERT: Ta se zahvalnost mora nekako moći izmjeriti.

GOUDA: Bila bih vam zahvalna do neba!

CAMEMBERT: Krasno. Onda je to riješeno. To bi se moglo urediti... Ako....

GOUDA: Ako?

CAMEMBERT: Mislim, moram i ja nešto imati od toga. Nisam ja bez razloga savjetnik, moji su savjeti ipak od iznimne savjetne važnosti.

GOUDA: Dakako, dakako.

CAMEMBERT: Ali kad biste vi meni donijeli još tog vašeg sira... Kamion ili dva...

GOUDA: Kamion?!

CAMEMBERT: Ili dva!

GOUDA: Ali odakle meni kamion sira? Pa, ja ga radim sama sa svojim mužem Quarkom u našoj maloj kuhinji.

CAMEMBERT: Eh, to nije moj problem.

GOUDA: Ja moram do kraljice!

CAMEMBERT: Stanite u red! Koliki bi samo htjeli do kraljice. Nekog se reda ipak moramo držati.

GOUDA: Koliko vidim, sama sam u redu.

CAMEMBERT: O tome tko je na redu, odlučujem ja!

(Gouda želi otvoriti zlatna vrata, ali joj Camembert zapriječi put.)

GOUDA: Maknite se! Želim do kraljice.

CAMEMBERT: A ja želim do vašeg sira.

GOUDA: Maknite se. Kraljice, kraljice! Vaše Veličanstvo, kraljice Mozzarelaaaaa!!!

CAMEMBERT: Tiho! Šššš!

GOUDA: Sve ću reći. Tužit ću vas. Kraljica će saznati kako nikoga ne puštate do nje i uzimate darove od poštenih miševa.

CAMEMBERT: Poštenih?

(Gouda ustukne.)

CAMEMBERT: Hoćete li onda ispričati kraljici i kako ste meni dali sav ovaj sir? I ovo, i ovo, i ovo...

(Gouda šuti.)

CAMEMBERT: Nećete vi ništa nikome reći.

GOUDA: Vi... Vi... Vi... Jedan...

CAMEMBERT: Svi mi imamo putra na glavi, tako to ide.

GOUDA: Ja ću... Ja...

CAMEMBERT: Vi ćete sad lijepo podviti rep i vratiti se svojoj kuhinjici. Pa tamo sa svojim suprugom Quarkom pravite sir i vrhnje.

(Gouda podvije rep, hoće uzeti košaru koju je donijela, ali je Camembert pretekne.)

CAMEMBERT: A ne, što se jednom da, to se više ne vraća. Iš, iš. Pustite velike miševе da kolo vode.

11.

(Stari Edamac sjedi s prijateljicom Gorgonzolom.)

EDAMAC: Draga moja Gorgonzolo, tebi jedinjoj mogu reći što me muči.

GORGONZOLA: Ti znaš da ću ti ja pomoći kako god umijem. Dragi Edamče, stari prijatelju, na usluzi sam ti.

EDAMAC: E baš mi usluga treba. Moraš razgovarati s kraljicom.

GORGONZOLA: Hoćeš da ti nađem mjesto na dvoru?

EDAMAC: Hvala, meni je i ovdje ugodno sjediti.

GORGONZOLA: Ma nisam mislila tako, nego...

EDAMAC: Nešto se strašno događa u Mišogradu! Jučer sam bio kod brijača da malo naoštrim brkove, da samo znaš kakve sam samo priče čuo! Jadni je brijač neprestano ponavljao da neće politiku u svoju butigu, ali miševi su samo nizali jednu nevolju za drugom... Gorgonzolo, ti si plemenitog roda, bliska si kraljici Mozzarella, možeš li što učiniti?

GORGONZOLA: Može se, može.

EDAMAC: Moj sin Feta posve je poludio, mahnita uokolo na poslovnim ručkovima, gladi brkove i veselo se smijulji.

GORGONZOLA: Hoćeš li da mu pronađem mjesto na dvoru?

EDAMAC: Ma ne, ne shvaćaš. Onda susjeda Gouda, divna žena, ponekad mi na tržnici ulije malo viša vrhnja od mjerice.

GORGONZOLA: Neka, neka, svi volimo pokupiti vrhnje.

EDAMAC: A sad me tražila da joj zauzvat posudim kamion iz Fetine tvornice na jedan dan. Kad sam je pitao što će joj, počela se derati na mene.

GORGONZOLA: Hoćeš da njoj nađem mjesto na dvoru?

EDAMAC: Ma ne, slušaj me. Onda moj unuk Mali Parmezan. Ne želi ni iz kreveta ustati ako mu nešto ne dam za tu uslugu. Kao da on meni čini uslugu time što ustaje iz kreveta! Svašta. Pa to bi trebalo biti tako normalno. Jutro je, dan je svanuo i lijepo ustaneš iz kreveta.

GORGONZOLA: Hoćeš li da njemu nađem mjesto na dvoru?

EDAMAC: Dobro, Gorgonzolo, jel ti mene uopće slušaš? O kakvom mjestu na dvoru govoriš?

GORGONZOLA: Rekao si da trebaš moju pomoć. Obično kad me ljudi pitaju za pomoć, onda traže da im nađem mjesto na dvoru.

EDAMAC: Kakvo mjesto?

GORGONZOLA: Mjesto, zaposlenje, pozicija, redovna sirna primanja, sve ti je to isto.

EDAMAC: Pa dobro, kakve to veze s tobom ima?

GORGONZOLA: Ja sam plemenitog roda.

EDAMAC: I?

GORGONZOLA: I bliska sam kraljici.

EDAMAC: I?

GORGONZOLA: I imam utjecaj.

EDAMAC: I?

GORGONZOLA: Ti stvarno ništa ne shvaćaš! Teško je tebi išta objasniti.

EDAMAC: Čekaj, i ti im onda nađeš posao na dvoru?

GORGONZOLA: Ne nađem svima.

EDAMAC: Samo onima koji su pametni i sposobni?

GORGONZOLA: Samo onima koji su korisni.

EDAMAC: Što?

GORGONZOLA: Usluga za uslugu. Nikad ne znaš kad će ti nečija usluga zatrebati. No, vratimo se mi na stvar. Ako ti nađem to mjesto na dvoru, što meni stvarno nije problem, smatraj tu stvar riješenom. Ali... Meni bi trebala jedna mala, malena usluga....

EDAMAC: Ti si posve poludjela! Ne treba meni nikakvo mjesto na dvoru!

GORGONZOLA: Zašto si me onda uopće zvao?

EDAMAC: Jer sam mislio da ćeš razgovarati s kraljicom, da ćeš joj reći kako se u Mišogradu događaju neke čudne stvari.

GORGONZOLA: A što ja imam od toga?

EDAMAC: Dobrobit stanovnika?

GORGONZOLA: Hahaha! Ova ti je dobra! Pa zašto si uopće pomislio da bih ja učinila nešto takvo?

EDAMAC: Zato što si mi prijateljica.

(Gorgonzola se počinja grohotom smijati.)

GORGONZOLA: Prijateljica! Hahaha! Prijateljica! Hahah! Ova ti je još bolja! Pa ti trošiš moje vrijeme. Vidite vi njega, prijateljica. Hahaha! Ako mi nemaš što dati, onda je to „prijateljica“ skroz bez veze.

EDAMAC: Dobro, onda sam ja bez veze. Ne trebaju meni tvoje veze i poznanstva. Gorgonzolo, očito si se i ti zarazila koruptivitisom.

GORGONZOLA: Pazi što govoriš! Jezik za zube! Naredit ću da te uhite po kratkom postupku. Ja sam plemenitog roda!

EDAMAC: Čini mi se da je tvoja plemenitost pljesnivog podrijetla.

12.

PRIPOVJEDAČ: Jadni stari Edamac. Nitko ga ne razumije. Svi se oko njega ponašaju ludo. Do kraljice ne može, a ionako ne zna bi li mu ona pomogla. Mišograd je u opasnosti, te on odluči potražiti pomoć doktora Ementalera.

EDAMAC: Odlučio sam potražiti pomoć doktora Ementalera.

MALI PARMEZAN: Djede, dobro, o čemu ti to trabunjaš? Epidemija, zaraza...

(Pojavi se doktor Ementaler.)

DOKTOR EMENTALER: Tinu ninu, tinu ninu. Tu smo, usluga za uslugu.

EDAMAC: Doktore, pomozite. Mišogradu nije dobro.

DOKTOR EMENTALER: Nije valjda netko zasvirao u frulicu i poveo sve miševe u vodu?

(Doktor Ementaler se napadno smije. Edamac i Mali Parmezan ga bljedo gledaju.)

EDAMAC: No da... Moglo bi se i tako reći. Ne učinimo li nešto, svi miševi će nastradati.

DOKTOR EMENTALER: Oho! Pa što se događa?

EDAMAC: Koruptivitis!

DOKTOR EMENTALER: Koruptivitis? Ma dajte, nije to tako strašno. Što je malo koruptivitisa?

EDAMAC: Malo? Vi ne shvaćate u kakvoj smo opasnosti. Mali Parmezanu, bi li svom starom djedu Edamcu donio čašu vode?

MALI PARMEZAN: Bih! Kako ne bih. Ako... Ako mi napišeš ispričnicu za tjelesni.

EDAMAC: Eto, vidite! Koruptivitis u svojem najgorem obliku.

DOKTOR EMENTALER: Ma nije to ništa, mali miš uči.

EDAMAC: Uči?

DOKTOR EMENTALER: Sve je to dio odrastanja.

EDAMAC: Da niste i vi... Ma nije moguće... Doktor Ementaler...

DOKTOR EMENTALER: Što?

EDAMAC (za sebe): Ne mogu vjerovati. Da vidimo.... Doktore, ja bih trebao operirati mali nožni prst!

DOKTOR EMENTALER: Je li?

EDAMAC: Da, da, strašno me boli.

DOKTOR EMENTALER: Meni izgledate sasvim dobro.

EDAMAC: Au! Au! Kako boliii! Operacija!

DOKTOR EMENTALER: Dobro, dobro. A jeste se naručili?

EDAMAC: Nisam. Boliiii. Jao, kako boli, pomozite.

DOKTOR EMENTALER: Dobro, dobro, smirite se. Pomoći ću vam.

EDAMAC: Hvala...

DOKTOR EMENTALER: Ako...

EDAMAC: Jao...

DOKTOR EMENTALER: Niste vi jedini kojeg boli. Danas bi svi preko reda. Ne može se na operaciju samo tako. Morat ćete čekati nekoliko mjeseci.

EDAMAC: Ali mene boli sad!

DOKTOR EMENTALER: Shvaćam ja vas, shvaćam. Možda bismo mogli to malo ubrzati, ako shvaćate što želim reći.

EDAMAC: Ne, baš i ne shvaćam.

DOKTOR EMENTALER: Možda imate za mene plavu kuverticu?

EDAMAC: Aha! Znao sam! Plava kuverta!

DOKTOR EMENTALER: Mislim, što se mene tiče, može biti i žuta i crvena. Bitno je što je unutra.

EDAMAC: A unutra je koruptivitis! Doktore, i vi ste se zarazili!

DOKTOR EMENTALER: Ne budite ludi, ja sam cijenjeni doktor. Kad vi budete završili medicinu, onda ćete i vi znati tko kad mora na operaciju.

EDAMAC: Cijenjeni doktor Emenetaler, a prepun rupa.

(Neugodna šutnja.)

DOKTOR EMENTALER: Dobro, a što je s vašim prstom? Više vas ne boli?

EDAMAC: Dobro je meni, dobro. Sad bi bilo dosta! Mali Parmezanu, pakiraj torbe, odlazimo odavde. Čini se da će se u ovoj močvari od Mišograda svi miševi ugušiti od smrada neplemenitih plijesni i popadati u rupe u zakonu.

13.

PRIPOVJEDAČ: I tako, evo nas konačno na sredini priče. Ili točnije, u šumi u koju su stari Edamac i njegov unuk Mali Parmezan pobjegli kako bi se spasili od koruptivitisa. Nadam se da vam je sada sve malo jasnije. I tko je tko i zašto, i tko kome zašto češka leđa. A što je bilo dalje? Aha, to vas sigurno zanima... Eh, ispričat ću vam samo ako... Samo ako mi počeskate leđa. Nešto me upravo strašno svrbi. *(Zastane.)* Jao, da se nisam i ja zarazio koruptivitisom? *(Okreće se oko sebe kako bi pogledao leđa, ali ne uspijeva.)* Tako vam je to kad se pletete u priče koje vas se ne tiču. Ali čekaj malo, ja sam pripovjedač, mene se sve priče tiču! I ispričat ću vam je do kraja jer... Jer volim pričati priče.

MALI PARMEZAN: Djede, meni je dosadno.

EDAMAC: Spavaj.

MALI PARMEZAN: Spavati je isto dosadno.

EDAMAC: Ako budeš dobar, onda ćeš sanjati nešto lijepo.

MALI PARMEZAN: Baš! Tako sam jednom sanjao da sam bio u trgovini sirnim delikatesama u kojoj je sve bilo besplatno. Trpao sam u džepove koliko god sam mogao. Samo, kad sam se probudio, džepovi su mi bili prazni!

EDAMAC: Neka. Ne može se trpati u džepove bez mjere.

MALI PARMEZAN: Djede, mene je strah.

EDAMAC: I mene. Što ako koruptivitis u Mišogradu nikada ne završi?

MALI PARMEZAN: Ma ne to... Mene je strah mačke.

EDAMAC: M-m-m-m-mačke? Rekao si mačke?

MALI PARMEZAN: Zar je ne čuješ?

EDAMAC: N-n-n-n-ne.

MALI PARMEZAN: Načuli uši.

EDAMAC: Ja sam već star. Moje su uši...

(Čuje se mijau.)

EDAMAC: Upomoć!

MALI PARMEZAN: Mačka!

(Skoče jedan na drugoga. Posve su izbezumljeni.)

EDAMAC: Upomoooooć! Pojest će nas ta beštija!

(Mijaukanje je sve glasnije.)

MALI PARMEZAN: Znao sam da će ova priča loše završiti.

EDAMAC: Ovo je kraj, kraj, jao!

(Iza grma izlazi miš Lav.)

LAV: Kakav kraj? Nije kraj. Ne brinite se. Zar ste se uplašili tako male, malene, majušne mačkice?

EDAMAC: Gdje je? Gdje?

LAV: Dao sam joj malo mlijeka. To je još mače, ne jede ona miševе.

EDAMAC: Nikad se u životu nisam ovako prestrašio.

LAV: Što vi uopće radite u šumi? U ovo doba?

MALI PARMEZAN: Djed me oteo, i na silu doveo ovamo!

EDAMAC: Pobjegli smo od koruptivitisa.

MALI PARMEZAN: Djed je izmislio neku nevidljivu epidemiju i sad me tjera da pješačim daleko od Mišograda. Tko je još čuo za koruptivitis, glupost!

LAV: Koruptivitis je itekako opasna bolest. Nevidljiva, dobro se skriva, ali tu je. Znači, Mišograd je zaražen?

EDAMAC: Potpuno!

LAV: To mi baš nije drago čuti.

MALI PARMEZAN: Čekaj malo, ako su svi zaraženi kao što ti djede kažeš, zašto onda vjeruješ ovom nepoznatom mišu?

LAV: Da se predstavim, ja sam Lav.

MALI PARMEZAN: Lav?! Koliko ja vidim, ti si običan miš!

LAV: Miš sam od repa do brka, no ipak mi je ime Lav.

MALI PARMEZAN: Ne postoji vrsta sira koja se zove Lav.

LAV: Znam, ali meni su ta sirna imena glupa. Kao da se sve u životu mora vrtjeti oko sira!

MALI PARMEZAN: No, djede, kako mi znamo da miš s lavljim imenom nije zaražen koruptivitisom?

EDAMAC: Tako što nas je spasio od mačke, dao joj je mlijeka, a koliko vidim, još uvijek nije ništa tražio zauzvrat. Ja sam Edamac, drago mi je. A ovo je moj unuk Mali Parmezan. Samo, oprezno s njime, pokupio je negdje korupt...

MALI PARMEZAN: Nisam ja ništa pokupio! To je tako normalno! To tako svi rade! Samo si ti, djede, slijep, staromodan i ništa ne razumiješ.

LAV: Čekaj, čekaj, polako. Kako to misliš?

MALI PARMEZAN: Djed je naivčina, eto što je. Uvjerio me da mogu svoj sirojugurt odnijeti samo tako kraljici Mozzarella!

EDAMAC: Kraljica je naime raspisala natječaj.

LAV: Znam. Na koji se može prijaviti baš svatko! I nigdje ne piše da se Mali Parmezan ne može prijaviti.

MALI PARMEZAN: Ne piše, ali to svi ionako znaju.

EDAMAC: A kako bi to, molim lijepo znali?

MALI PARMEZAN: Jer se to podrazumijeva, ako me razumijete.

LAV i EDAMAC: Ne razumijemo.

MALI PARMEZAN: Tata mi je objasnio. To je tako kako je.

EDAMAC: Eto, dragi Lave, sad vidiš što sam mislio kad sam rekao da je cijeli Mišograd zaražen.

LAV: Strašno. A ja sam se baš uputio tamo.

EDAMAC: Kojim poslom?

LAV: Prijavljujem se na natječaj kraljice Mozzarelle!

MALI PARMEZAN: Hahahah! Ti? Običan poljski miš?

LAV: Da, da, baš ja, Lav.

MALI PARMEZAN: Nemaš šanse! Gledaš svijet kroz ružičaste naočale.

LAV: Ja mislim da imam šanse, samo je tebi vid oslabio od koruptivitisa pa to ne vidiš. Stari Edamče, meni se čini da je suludo da bježite iz Mišograda. Od koruptivitisa se ne može pobjeći.

EDAMAC: Ja sam prestar da bih bio superjunak koji će preokrenuti ovu priču na dobro.

LAV: A ti? Superjunak Mali Parmezan?

MALI PARMEZAN: Meni se ne da. To je tako kako je.

EDAMAC: Eto. Bolje da bježimo što dalje.

(Duboko uzdahne.)

EDAMAC: Ili... Ako bi ti spasio Mišograd? Zoveš se Lav, sigurno te krasi i lavlja hrabrost, samo si se tako pojavio u ovoj priči, sve su to znakovi da si ti naš superjunak.

LAV: Superjunak? Ja sam običan miš. Ne mogu ja, ma kako hrabar bio, promijeniti stvari.

EDAMAC: Kad bi barem postojao neki lijek. Neki prašak, ili injekcija, bočica s tekućinom i tadaaam – svi su izliječeni, sretan kraj, nema više problema.

LAV: Nema toga! Nikakva čarolija tu ne pomaže. Treba nešto učiniti, bijeg nije rješenje. Prvo, vratite se sa mnom u Mišograd.

EDAMAC: Upravo smo iz njega pobjegli.

MALI PARMEZAN: Bez veze smo pješačili.

EDAMAC: Možda nas na kraju mačka pojede. I to je neki kraj ove tužne priče.

LAV: Ako ovdje ostanete, Mali Parmezan nikada neće shvatiti koliko je koruptivitis opasna bolest.

EDAMAC: Pa dobro, vratit ćemo se.

MALI PARMEZAN: Konačno!

(Mali Parmezan pakira stvari.)

MALI PARMEZAN: A s kojim sirom se ti Lave prijavljuješ?

LAV: Ja ću kraljici poslužiti čips od jabuke.

EDAMAC: Čips od jabuke?

LAV: Pa da. Toga se sigurno nitko nije sjetio.

MALI PARMEZAN: Ovo je luđe od sirojogurta.

LAV: Sirojogurt? Zvuči zanimljivo.

MALI PARMEZAN: To je moj izum. Dobio sam peticu za njega.

LAV: Mislim da bi sirojogurt odlično išao uz čips od jabuke. Možemo putem razmijeniti ideje.

14.

PRIPOVJEDAČ: I tako su se tri mišja mušketa vratila u Mišograd. No, dok njih nije bilo i dok sam ja vama pričao priču o događajima u Mišogradu, u gradu se svašta promijenilo. Kraljičin savjetnik Camembert postajao je sve pohlepniji i pohlepniji, gospodin Feta, gospođa Gouda i ostali miševi donosili su mu sve više i više sira na dar, a sve u nadi da će on baš njih preporučiti kraljici. Camembert je od darova gradio vlastitu sirnu kulu koja je uskoro za pedalj prerasla kulu kraljice Mozzarella.

GOUDA: I ovo i ovo i ovo.

CAMEMBERT: Još, još, još.

FETA: Još ovo, i ovo i ovo.

CAMEMBERT: Još, još, još.

GOUDA: Da se pozdravimo repovima.

FETA: Da se ponjušimo.

(Miševi u kolu. Odjednom se čuje kucanje na vratima. Kolo stane, ostaje samo Camembert.)

CAMEMBERT: Što donosiš, što nudiš?

(Kuc kuc kuc.)

CAMEMBERT: Tko je?

LAV: Laaav!

CAMEMBERT: Lav? Majko mila. Pa to je kraljica mačaka. Upomooooć.

LAV: Otvorite!

CAMEMBERT: Gotov sam. T-t-t-ko je?

LAV: Već sam vam rekao, Lav! Glavom i bradom!

CAMEMBERT: Majčice milena, došao mi je kraj, tko bi rekao da ću završiti kao gablec jednom lavu.

LAV: Otvorite!!

(Camembert sav u strahu otvara vrata. Na vratima stoji miš Lav.)

CAMEMBERT: Što? Pa ti si običan miš!

LAV: Običan da ne mogu biti običniji.

CAMEMBERT: Zašto si onda rekao da si Lav?

LAV: Jer je to moje ime. Došao sam se prijaviti na natječaj kraljice Mozzarelle.

CAMEMBERT: Kako si me samo uplašio!

LAV: Nečista savjest vas peče?

CAMEMBERT: Ništa, ništa.

LAV: Kad mogu vidjeti kraljicu?

CAMEMBERT: Oh, kraljicu? Vidite, ja sam njezin savjetnik i ja savjetujem kraljicu mudrim savjetima.

LAV: Baš lijepo. A kad ja mogu vidjeti kraljicu? Ona je iza ovih zlatnih vrata?

(Lav želi otvoriti vrata, ali ga Camembert spriječi.)

CAMEMBERT: Danas bi svi preko reda. Možda vam ja mogu pomoći. Nije lako doći do kraljice. Trebalo bi to malo podmazati.

LAV: Što da podmažem?

CAMEMBERT: Pa vidite, ruka ruku mi je.

LAV: A obraz obadvije!

CAMEMBERT: Ja sam siguran da vi imate puno sira. Pa kad biste meni dali malo, možda bih vas mogao malo pogurati kod kraljice.

LAV: Hvala, mislim da to neće biti potrebno. Uostalom, ja se ne bavim sirom.

CAMEMBERT: Što ste se onda došli prijaviti?

LAV: Došao sam prijaviti čips od jabuke.

CAMEMBERT: Čips? Od jabuke?

LAV: To vam je zapravo jabuka narezana na tanke listiće, sušena i vrlo zdrava.

CAMEMBERT: Nikad čuo.

LAV: Vidite, ja sam alergičan na mliječne proizvode.

CAMEMBERT: Miš alergičan na sir?

LAV: Nisam zbog toga manje miš. Ima nas svakakvih, nije li to divno?

CAMEMBERT: Kraljica nije zainteresirana!

LAV: Kako znate, niste niti razgovarali s njom.

CAMEMBERT: Ja sam njezin savjetnik i znam da ona nije zainteresirana.

LAV: Ne bih se složio. Pustite me do kraljice.

(Lav se gura, pokušava doći do zlatnih vrata iza Camembertovih leđa.)

CAMEMBERT: Maknite se. Maknite! Rekao sam vam da ne možete preko reda.

LAV: Koliko vidim, ja sam sam u redu!

(Lav se uspije progurati. Otvara vrata i duboko se klanja.)

LAV: Vaše Veličanstvo kraljice Mozzarella...

(Lav podigne pogled, no iza vrata je običan zid.)

LAV: Kako? Kraljice?

(Camembert pokuša pobjeći kroz prozor, ali s te se strane čuju povici „Dosta je bilo!“, „Dolje Camembert, dolje kraljica Mozzarella!“)

LAV: Kraljice nema! Kako? Kako vam je to uspjelo?

CAMEMBERT: Lako. Svi su htjeli doći preko reda, doslovno su me molili da ih preguram, da uzmem, da im učinim uslugu.

LAV: Pa to je strašno!

CAMEMBERT: Nisam ja kriv. Lave, pomози mi. Ako nikome ništa ne kažeš, dat ću ti jednu sirnu kulu.

LAV: Ma što je vama?

CAMEMBERT: Dobro, razumijem, razumijem. Dvije! Evo, dvije sirne kule! Samo nemoj nikome reći.

LAV: Jel ti to mene pokušavaš podmititi, kupiti moju šutnju?

CAMEMBERT: Ma neeee. Ja to samo malo, razumijemo se, shvaćamo se, tako to ide, pa to svi znaju, to je tako i nikako drugačije.

LAV: A ne, ne, ne. Meni je dosta.

(Izvana se čuju povici „Sir svima, a ne samo njima!“, „Dajte nam da glođemo!“, „Dok jedni grade sirne kule, drugi jedu zemlju!“)

LAV: Čini se da je svima dosta.

CAMEMBERT: To ne može biti. Ja imam svoj utjecaj, svoje prijatelje, svoje veze, svoju mrežu poznanstava.

LAV: E pa čini se da ste se od silnih veza i vezica u tu istu mrežu zapetljali. Koruptivitis!

CAMEMBERT: Pazite kako govorite sa mnom! Znete li vi tko sam ja?

LAV: Vi ste običan miš.

CAMEMBERT: Oh Camembert, zašto si Camembert. Kakav sram, kakva ljaga na mojem imenu. Hoćete li se zamijeniti sa mnom? Dat ću vam sve svoje blago, a vi budite Camembert umjesto mene.

LAV: A ne, ne, hvala. Meni su moja čast i sloboda puno važniji.

(U ured upadaju radnici sa svojim transparentima. Odvode Camemberta.)

PRIPOVJEDAČ: Mišogradu je bilo dosta bolesti. Svi su se okupili i udružili kako bi otjerali Camemberta zaraženog koruptivitisom. A kraljica Mozzarrela? Nitko je nije vidio, tko zna je li uopće postojala ili ju je viši savjetnik Camembert izmislio kako bi lakše provodio svoj plan. Miševi su bili zbunjeni, čak je i najmanji miš

među njima, Mali Parmezan, pretražio kraljičine odaje, ali od kraljice Mozzarelle nije bilo ni traga ni glasa.

MALI PARMEZAN: Od kraljice Mozzarelle nema ni traga ni glasa.

LAV: Mali Parmezanu, nadam se da si nešto naučio. Koruptivitis nije normalno stanje.

MALI PARMEZAN: Ali svi to tako...

LAV: A ti onda budi drugačiji!

MALI PARMEZAN: Ti sad hoćeš da ja budem superjunak ove priče?

LAV: Ne trebaš biti superjunak. Superjunaci učine neko veliko djelo, a onda odlete svojim putem. Protiv ove zaraze treba se boriti svakoga dana.

MALI PARMEZAN: Ali to je teško.

LAV: Kad bi svi učinili pomalo, bilo bi lako.

PRIPOVJEDAČ: I tako je Camembert završio u zatvoru. Čiča miča gotova je priča? I nije baš to tako... Samo je u bajkama dovoljno riješiti se negativca pa da priča ima sretan kraj. A priča o Mišogradu nije bajka, nego jedna ozbiljna priča. Camembert je u zatvoru, ali koruptivitis je malo teže izliječiti. Ne možete sve miševe potrpati u zatvor, bilo bi im pretijesno. Uostalom, kako odrediti tko je zaražen malo više, a tko malo manje? Feta je spletao repove s kumovima na pozdrav, Gouda dijelila darove, doktor Ementaler voli plave kuverte, plemenita Gorgonzola koristila je svoj utjecaj na dvoru, vratar nije otvarao vrata bez malo podmazivanja... A Mali Parmezan tražio je mito samo da ustane iz kreveta.

15.

(Mali Parmezan spava u svom krevetu.)

EDAMAC: Mali Parmezanu, hej, ustani. Jutro je.

MALI PARMEZAN: Joj, djede, još je rano.

EDAMAC: Sunce je svanulo, dakle, vrijeme je za ustajanje.

MALI PARMEZAN: Dobro, dobro, ustajem.

(Mali Parmezan ustaje, trlja oči, umiva lice.)

EDAMAC: I to je sve?

MALI PARMEZAN: Što sve?

EDAMAC: Malo si se bunio da je rano i to je sve. Nisi tražio ni sladoled, ni crtiće, ni nove igračke, nisi tražio baš ništa zauzvrat.

MALI PARMEZAN: Ma daj, djede, pa jutro je. Ne želim cijeli dan provesti u krevetu.

EDAMAC: A usluga za uslugu? Ja omastim tvoj brk, ti omastiš moj brk? Ruka ruku mije?

MALI PARMEZAN: Djede, perem ruke od toga.

EDAMAC: A to je tako i nikako drugačije?

MALI PARMEZAN: Nije tako. Onako je kako sami učinimo.

EDAMAC: E takvog te volim! Izliječen si, zdrav kao dren!

16.

(Radnici čiste pozornicu nakon velike proslave. Jedan od njih zamijeti stol prepun sira.)

RADNIK 1: Alo, društvo! Pogledajte ovo!

RADNIK 2: Čovječe! Koliko sira! Vidi ovo... Onaj mekani sa začinskim biljem iz Italije, francuski s plemenitom plijesni, grčka feta, lički škripavac. Ovaj malo smrdi...

RADNIK 3 *(punih usta)*: Ali je tako ukusan!

RADNIK 1: Mislio sam da ti ne jedeš sir na čačalicama.

RADNIK 3: Kad je tako fin!

RADNIK 2: Vidi, i sirojogurt je tu.

RADNIK 1: To je najbolji izum otkako je sira i jogurta na svijetu.

RADNIK 3: Još je bolji ako u njega umočiš malo čipsa od jabuke.

RADNIK 2: Ovo je bila najbogatija sirna proslava dosad! Još nikada nisam vidio ovoliko različitih proizvoda. Paški sir!

RADNIK 3: Paški! Nareži i meni malo.

(Radnik 2 i Radnik 3 navalili na sir, no Radnik 1 im prepriječi put.)

RADNIK 1: Stani malo! Dva metra od stola! Ja sam ga prvi vidio.

RADNIK 3: Pa što?

RADNIK 1: Onda ja odlučujem o tome tko smije jesti.

RADNIK 3: Zašto bi ti odlučivao?

RADNIK 1: Jer sam ga ja prvi vidio!

RADNIK 2: Istina, on ga je prvi vidio. Ali meni ćeš malo dati, je li tako? Mi smo prijatelji.

RADNIK 3: Ako meni daš malo sira, neću odati tvoju tajnu.

RADNIK 2: Koju tajnu?

RADNIK 1: Hej! Ne bih ti ni rekao tajnu da sam znao da ćeš me njome ucjenjivati.

RADNIK 3: Ma ne ucjenjujem te, samo sam mislio... usluga za uslugu.

RADNIK 2: Ajme meni, pa i mi smo se zarazili.

RADNIK 1: Čime?

RADNIK 2: Kako čime? Koruptivitisom!

RADNIK 3: Pazi što govoriš! To je ta neka gospodska bolest.

RADNIK 1: Ja sam čuo da se svatko može zaraziti.

RADNIK 2: Razmislite malo, prije smo sve dijelili, a sad odjednom...

RADNIK 1: Istina, istina.

RADNIK 3: Grozno! Jesmo li ljudi ili smo miševi? (*Zbunjeno.*) Hoću reći... Jesmo li miševi ili smo ljudi!

RADNIK 2: Miševi smo!

RADNIK 1: Miševi!

RADNIK 2: Najbolje da podijelimo ovaj sir i uživamo u sirnim delicijama da nas koruptivitis ne smlavi.

(Miševi zajedno navale na sir.)

KRAJ